

стандартні рішення цього питання. Перераховані педагогічні засоби ні в якому випадку не скасовують основопокладаючих психолого-педагогічних і методичних прийомів і принципів, а лише є їх доповненням [3, с. 165].

В умовах інтеграції науки і виробництва підсилюється роль проблемно-орієнтованих науково-технічних дисциплін, спрямованих на певні комплексні проблеми, види соціально-технічної діяльності (ергономіка, інформатика, інженерна екологія та ін.), методології інженерної, винахідницької думки як форми безпосереднього зближення наукової і технічної творчості, подолання протиріч між логікою науки і логікою виробництва. Такі знання, поряд з традиційними предметами, прикладними розділами природничих і суспільних наук сприяють формуванню політехнічної компетентності учителів технологій у процесі фахової підготовки.

Література:

1. Андрощук І.В. (2017). *Підготовка майбутніх учителів трудового навчання та технологій до педагогічної взаємодії у професійній діяльності: теорія і методика*: монографія. Хмельницький: ФОП Цюпак А.А. 455 с.
2. Жерноклеєв І.В. (2012). *Підготовка учителів технологій у країнах Північної Європи*: монографія. Київ: Нац. пед. уп-т ім. М.П. Драгоманова. 276 с.
3. Коберник О.М. (2013). *Наукові засади теорії та методики навчання технологій*: посібник. Умань: Жовтий О.О. 289 с.
4. Корець М.С. (2002). *Науково-технічна підготовка вчителів для освітньої галузі «Технології»*: монографія. К.: НПУ. 258 с.
5. Яшук С.М. (2015). *Професійна підготовка викладача загальнотехнічних дисциплін: теоретичний аспект*: навч. посіб. Умань: Візаві. 132 с.

ВПЛИВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА НА РОЗВИТОК ДІТЕЙ З ОБМЕЖЕНИМИ МОЖЛИВОСТЯМИ: КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД

Людмила Чеботар

викладач

Ізмаїльський державний гуманітарний університет

Мистецтво відкриває новий світ можливостей для дітей, які не зовсім вписуються в традиційну академічну середу – це підтверджує *актуальність* вивчення проблеми розвитку дітей з обмеженими можливостями засобами впливу музичного мистецтва. Музичне мистецтво дозволяє дітям з порушеннями навчання вивчати складні розумові вправи і експериментувати з такими складними для розуміння поняттями, як математика і природознавство. Музика, форма слухового мистецтва вчить дітей ритму, а також звуку і висоті звуку і заохочує участь в групових музичних заходах. Мистецтво може бути використано як навчальний посібник у багатьох творчих стосунках. Сприяння творчості допомагає дітям всіх рівнів розвитку розвивати свій соціальний та емоційний інтелект. Це стимулює аналіз і допомагає дітям поглянути на свою освіту під іншим кутом зору. Мистецтво усуває розрив між віком, доходів і здібностями і дозволяє дитині бути дитиною і самостійно направляти свій навчальний досвід. Немає неправильного способу створювати мистецтво, так само як немає правильного способу навчити його.

Мистецтво може вирівняти ігрове поле, тому що діти з труднощами в навчальних предметах можуть переважати в малюванні, акторській майстерності або танцях та співах.

У наш час вчені і лікарі досліджували таємничу силу музичного мистецтва. Деякі з цих досліджень дали дійсно неймовірне розуміння. Лікарі виявили, що діти віддають перевагу тій же музиці, яку вони чули, перебуваючи в утробі матері. Багато досліджень показали, що вплив на немовлят і немовлят в утробі матері допомагає будувати нейронні мости, які використовуються для обробки думок і інформації. Музика, а саме музичне мистецтво може стимулювати альфа-хвилі мозку, що створює у слухача почуття спокою. Інші дослідження показують, що раннє знайомство з музикою і навчання мають переваги в розвитку навичок сприйняття, що впливає на мовленнєві та літературні здібності; просторове мислення, яке пов'язане з навичками, використовуваними для математики; і тонка координація рухів.

На відміну від мови, музичне мистецтво активує кожен підсистему мозку, включаючи структури, залучені в мотивацію і емоції. Це робить його особливо ефективним в створенні зв'язків між людьми і в групі і може сприяти благополуччю протягом усього життя, тому в цій статі ми обговоримо проблему розвитку дітей з вадами розвитку за допомогою музичного мистецтва.

Навчання та освіта дітей з обмеженими можливостями являється широкою проблемою, яка в останні роки стала об'єктом дослідження не лише науковців, а й спеціальних викладачів освіти (М. Відмер, Р. Віршинга, Д. Гудкіна, І. Євтушенко, Х. Мауте, А. Санджорджіо та ін.), які на практиці використовують розвиваючі методи та прийоми у корекційному навчальному процесі, спрямованого на особистісний розвиток дітей з обмеженими можливостями.

Сучасна спеціальна психологія та педагогіка в дослідженні ефективних засобів корекції все більше орієнтуються на використання мистецтва в процесі навчання та навчання дітей з вадами. Вчені зазначають, що мистецтво, і особливо музика, є джерелом нових позитивних вражень для дитини, створення нових творчих потреб та способів їх задоволення в тій чи іншій формі мистецької діяльності. А підвищення естетичних потреб дітей з різними вадами, активізація потенційних можливостей дитини у практичній діяльності – є реалізацією соціально-виховної функції мистецтва [1].

Основним завданням музичного навчання та виховання є надання оптимальної підтримки вихованцеві у корекції та реабілітації його особистих якостей, осмисленні його життєвих завдань, розвиток творчих здібностей до відновлення його особистості, що є важливим завданням підготовки до незалежності та трудової діяльності [2].

В давнину люди звертали увагу на вплив музики на формування та розвиток особистості. Ще на зорі людського суспільства музика використовувалася як засіб психолого-виховного впливу. Музика – це інструмент естетичного виховання, який може безпосередньо впливати на емоційні почуття людини. Навчання грі на музичних інструментах, виконання музичних композицій розвиває естетичні, емоційні почуття, виховує почуття прекрасного, сприяє розвитку особистісних якостей. Музичне мистецтво формує естетичний смак та естетичні ідеали особистості, що є основною метою естетичного виховання, вчить усвідомленому сприйняттю проявів реального життя та краси художнього твору, розвиває творчі здібності.

Педагогіка – наука про зміст, форму та методи навчання, яка є основою теоретичних, практичних дій у галузі загальної та спеціальної освіти. Відповідно до цього існування секції музичної освіти, що вивчає педагогічні проблеми певної сфери освіти, є регулярною.

Музика дає можливість дітям з порушеннями інтелекту розвивати соціально та емоційно, а також сприяти пізнавальному розвитку, що передбачає розпізнавання, обробку, організацію та використання інформації відповідно. Пізнавальний процес заохочує такі дії, як

відкриття, інтерпретація, сортування, класифікація та запам'ятовування, щоб люди з інтелектуальними вадами розуміли себе так само, як і своє оточення [3].

Щоб це сталося, вони повинні мати можливість зрозуміти поняття та відносини перед їх застосуванням. Враховуючи свою незагрозливу природу, музичне мистецтво здатно полегшити як вербальну, так і невербальну комунікацію.

Музика також виявилася ефективною в удосконаленні та приверненні уваги учня, щоб він (вона) набув почуття контролю і зміг створити рутину, що має важливе значення для успіху в навчанні

Дослідження впливу музичних утручань показали позитивний вплив на різні навички. Ці результати показують, що музичні втручання можуть мати додатковий потенціал для підтримки освітніх процесів і розвитку дітей. Музика заохочує особисті зусилля, дає можливість подолати обмеження, що накладаються і сприяє більшому відчуттю досягнення.

Музичне мистецтво може зіграти важливу роль в житті дітей з обмеженими інтелектуальними можливостями, тому що використання музики в класі може допомогти поліпшити якість життя людей з обмеженими інтелектуальними можливостями, а також полегшити мовлення і поліпшити когнітивні здібності. Оскільки це невербальна форма спілкування, було встановлено, що музика є «ефективним засобом для отримання позитивних відповідей від дітей з обмеженими інтелектуальними можливостями» [3, с. 83].

Сучасний світ – це світ творчих, креативних особистостей, і вершин у ньому досягають лише ті, хто мислить неординарно, творчо, хто намагається нестандартно розв'язувати будь-які проблеми.

З упровадженням компетентнісного підходу до змісту та організації художньо-естетичного процесу в загальноосвітніх навчальних закладах підвищується увага до питань творчого розвитку дітей, де головним завданням є розвиток їхніх творчих здібностей засобами мистецтва, зокрема музичного.

Реалізація основної мети, визначеної Державним стандартом нового покоління освітньої галузі «Мистецтво», передбачає формування в учнів системи ключових, мистецьких компетентностей як здатність до художньо-творчої самореалізації.

Урок музичного мистецтва має необмежені можливості для розвитку творчих здібностей учнів, адже музика спонукає до творчої діяльності, що потребує, у свою чергу, засвоєння певної сукупності спеціальних знань, умінь, компетентностей. Творча компетентність є тим засобом, що допомагає дитині відтворювати свої почуття, думки, фантазії у самостійній творчій діяльності, що приводить до вищого прояву творчої самореалізації дитини – креативу [1].

Музика, або, більш конкретно, людська комунікативна музикальність – це природна людська компетенція, яка підтримує наш соціальний, когнітивний і фізичний розвиток від народження. Геніальність дітей полягає в тому, що в більшості випадків, вони роблять це самостійно. Діти музичні. І вони використовують цю «музикальність» як засіб, що допомагає їм вчитися і рости.

Розвиваючи музикальність наших дітей, ми зробимо їх більш скоординованими не тільки фізично, а й емоційно та інтелектуально.

Слухаючи музику і танці, учні змушені слідкувати і запам'ятовувати дії та рухи за допомогою передачі інформації в мозок. Танець і музика допомагають імітувати рух із застосуванням розуму, сприяючи тим самим когнітивному розвитку. Таким чином розвиваються і навички висловлення.

Тексти пісень наштовхують дітей на те, що різні значення та світогляди і здатні передати різні історії. Це може бути особливо корисним при отриманні нових знань у дітей з порушеннями інтелекту.

Відомо, що розлади поведінки часто пов'язані з проблемами психічного здоров'я, що призводять до соціальних труднощів. Музичне мистецтво і танець – це справді корисні заходи, які сприяють покращенню навчання серед учнів з порушеннями інтелекту. Багато позитивних спостережень вихователів щодо музики та танцю як інтервенцій свідчать про те, що музика та танець сприяють не лише навчанню, а й, що ще важливіше, соціалізації учнів з порушеннями інтелекту [4].

Таким чином, можна зробити висновки про те, що музика змінює життя дитини з вадами, тому що вона здатна усунути фізичні і словесні бар'єри, а також внести поліпшення в поведінку. Ці фундаментальні досягнення зміцнюють самосвідомість і впевненість учнів з особливими потребами і дають їм ефективні ресурси для спілкування з іншими людьми і взаємодії з навколишнім світом. В цілому, факти підтверджують, що перетворення музики в невід'ємну частину рутини вашої дитини буде не тільки приємним заняттям, але і ключем до розкриття його повного потенціалу.

Література:

1 «Музична терапія». *Питання музичної терапії: поліпшення життя дітей з особливими потребами*. Питання музичної терапії та Інтернет. 6 червня 2013 г. URL: <http://www.musictherapymatters.org/>.

2 Ротенберг Девід. «Музика на умі». *Globe and Mail* [Торонто] 29 липня 2006 року, н. віл. Web. 6 червня 2013 р. URL: <http://www.theglobeandmail.com/arts/music-on-your-mind/article730938/>

3 Авдієвський А. Т. (1996). *Формування особистості на ґрунті національно-культурного відродження*. Мистецтво у школі. К: УДПУ. Вип. I. С. 80-83.

4 .Кирнарская Д.К. (2004). *Психология музыкальных способностей*. Музыкальные способности. М: Таланты XI столетия.

АНГЛІЙСЬКА МОВА В ДИСКУРСІ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ

Тетяна Шияєва

викладач

Ізмаїльський державний гуманітарний університет

Лінгвістична наука на рубежі століть характеризується підвищеним інтересом вчених до проблеми мовних контактів. Це відбувається завдяки процесам глобалізації, які охоплюють всі сфери суспільства: розширення міжнаціональних контактів сприяє різним мовним процесам, які змінюють мовну картину світу і вимагають від людини вміння пристосовуватися до мовного середовища, яке швидко змінюється в епоху глобалізації.

Дискурс працевлаштування як комунікативна діяльність, спрямований на пошук роботи або працівника, являє собою надзвичайно цікавий об'єкт дослідження в силу декількох факторів. Це універсальний тип дискурсу, який існує в усіх сучасних культурах і професійних сферах. В умовах глобалізації цей різновид ділового дискурсу також є точкою перетину культур, їх взаємовпливу і взаємопроникнення. У лінгвістичному плані дискурс працевлаштування пропонує великий фактичний матеріал, тому що володіє розвинутою жанровою системою текстів (від оголошення про вакансії до трудового договору), які супроводжують кожну дискурсивну дію [1, с. 38].

В західній прикладній лінгвістиці поняття ділового дискурсу (business discourse) пройшло шлях від вивчення ділової мови до досліджень ділової комунікації. Іншими словами, розуміння мови ділового спілкування як ізольованого феномена змінилося поняттям